

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.868 van 10 februari 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE loco advocaat S. MICHOLT en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en uit Raga in Zuid Soedan afkomstig te zijn. Tijdens uw eerste en tweede asielaanvraag verklaarde u Soedan te hebben verlaten omwille van politieke problemen. Deze problemen zouden zich ook in België hebben verder gezet.

U diende een eerste asielaanvraag in op 6 juni 2002 die door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op 30 maart 2004 werd afgesloten met een beslissing van weigering van toekenning van de vluchtelingenstatus. Uw beroep tot schorsing en nietigverklaring van deze beslissing werd door de Raad van State bij arrest met het nummer 147503 van 8 juli 2005 verworpen.

Op 11 augustus 2005 diende u een tweede asielaanvraag in die door het Commissariaat-generaal op 6 december 2005 werd afgesloten door een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Uw beroep tot schorsing en nietigverklaring van deze beslissing is nog hangende bij de Raad van State.

U keerde niet terug naar Soedan maar diende op 14 juni 2007 een derde asielaanvraag in om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op basis van uw eerdere verklaringen tijdens uw eerste en tweede asielaanvraag, alsook omwille van de algemene situatie in uw land van herkomst. U breidde uw vrees voor vervolging echter uit en vertelde dat u, behoudens uw politieke problemen, ook een gegronde vrees voor vervolging koesterde als gevolg van de verschillende stammentwisten in Zuid-Soedan, die tevens een religieus karakter vertonen. Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legde u een e-mailbericht neer van Nuraddin Abdulmannan (dd. 21 juni 2008), voorzitter van de Sudan Human Rights Organization in de Verenigde Staten, waarin opnieuw wordt verwezen naar het door u neergelegde affidavit van 20 juli 2005 dat u tijdens uw tweede asielaanvraag had neergelegd. Na het gehoor voor het Commissariaat-generaal stuurde uw advocaat nog twee e-mailberichten (dd. 27 juni 2008) door van diezelfde Nuraddin Abdulmannan met twee artikels over de situatie in Sudan ("South Sudan to disarm civilians", dd. 20 juni 2008 en een artikel over de toepassing van het 'Comprehensive Peace Agreement', dd. 19 juni 2008) en 7 foto's over een betoging voor het US Congress te Washington (VSA).

B. Motivering

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u uw derde asielaanvraag volledig baseert op de feiten en gebeurtenissen zoals u naar voor bracht tijdens uw eerste twee asielaanvragen. Aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht die vermogen deze weigeringsbeslissingen anders te appreciëren, maakte u bijgevolg niet aannemelijk dat er in uw hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.

Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u immers dat de redenen waarvoor u eerder asiel had aangevraagd, nog steeds actueel zijn. U stelde dat zolang hetzelfde regime aan de macht is in Soedan, u dezelfde vrees en dezelfde vervolgingen zal koesteren en dat u om die reden een derde keer asiel aanvraagt (gehoorverslag dd. 24 juni 2008, p. 2). Wanneer u door de interviewer van het Commissariaat-generaal werd tegengeworpen dat uw eerdere asielaanvragen (en bijhorende problemen) als bedrieglijk werden ervaren, herhaalde u nogmaals dat u asiel aanvroeg op basis van de eerder door u vermelde problemen, maar dat ze nu ernstiger zijn als voorheen (gehoorverslag dd. 24 juni 2008, p. 3). Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legde u een schrijven voor van Nuraddin Abdulmannan, voorzitter van de Sudan Human Rights Organization in Washington, VSA (dd. 21 juni 2008), waarin hij stelt dat een mogelijke terugkeer voor u naar Soedan heel ernstig zou zijn. Om enige bewijskracht aan een dergelijk document/affidavit te ontfen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien betreft het een blijkbaar persoonlijke mening van iemand die u zelf niet persoonlijk kent, waardoor er minstens vragen kunnen gesteld worden over de bronnen waarop deze Nuraddin Abdulmannan zich baseert. Wanneer u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal werd gevraagd of u deze man persoonlijk kende, verklaarde u "al van hem gehoord te hebben en dat u zijn organisatie kende via het internet" (gehoorverslag dd. 24 juni 2008, p. 5). Aangezien uw eerste twee asielaanvragen bedrieglijk werden bevonden, en u uw derde aanvraag op precies dezelfde feiten baseert en hiervoor enkel een dergelijk document aanbrengt, kan moeilijk worden besloten dat deze feiten nu wel geloofwaardig zijn.

Verder dient ook te worden vastgesteld dat u geen afdoende elementen naar voor bracht om te besluiten dat u bij een mogelijke terugkeer naar Soedan "een reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou kunnen lopen zoals voorzien in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u in Soedan de doodstraf, executie, foltering of een onmenselijke of vernederende bestraffing of behandeling (zoals voorzien in artikel 48/4 §2, a-b van de Vreemdelingenwet) te vrezen door de veiligheidsdienst als gevolg van uw vroegere politieke activiteiten (gehoorverslag dd. 24 juni 2008, pp. 8-9). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat voor elke vorm van internationale bescherming een geloofwaardig asielrelaas vereist is. In casu, tijdens uw eerste en tweede asielaanvraag, werd echter besloten tot het bedrieglijk karakter van uw asielrelaas en uw politieke problemen in het bijzonder. Omwille van een gebrek aan

geloofwaardigheid omtrent de door u aangebrachte vervolgingsfeiten, maakt u evenmin aannemelijk een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4 §2, a-b van de Vreemdelingenwet.

Verder verklaarde u de subsidiaire beschermingsstatus aan te vragen op basis van artikel 48/4 §2, c van de Vreemdelingenwet omdat er nog steeds een oorlog aan de gang is tussen Noord- en Zuid-Soedan, voornamelijk omwille van de beschikbare petroleum en de religieuze en tribale spanningen (gehoorverslag dd. 24 juni 2008, pp. 5-6).

Ter ondersteuning van deze stelling bracht u twee e-mailberichten (dd. 27 juni 2008) van Nuraddin Abdulmannan met twee artikels over de situatie in Sudan ("South Sudan to disarm civilians", dd. 20 juni 2008 en een artikel over de toepassing van het 'Comprehensive Peace Agreement', dd. 19 juni 2008). In casu verwijst u naar een algemene toestand in Zuid-Soedan via twee artikels waarin sprake is van mogelijke spanningen in de regio en de noodzaak om het fragiele vredesproces te ondersteunen. Uit de bijgevoegde informatie door het Commissariaat-generaal (zie administratief dossier) is echter geenszins op te maken dat er in Zuid-Soedan een situatie heerst van "willekeurig geweld" in het kader van een "internationaal of binnenlands conflict" waardoor er een ernstige bedreiging is voor het leven of de persoon van een burger. De 7 foto's die u bij het administratief dossier liet voegen betreffen beelden van een betoging voor het US Congress in Washington en dienen op eenzelfde manier te worden bejegend en zijn ook niet in staat de informatie van het Commissariaat-generaal (zoals bijgevoegd in het administratief dossier) te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde het statuut van vluchteling toe te kennen overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS).

Verzoeker is van mening dat het CGVS minstens informatie had kunnen inwinnen omtrent de heer Nuraddin Abdulmannan, doch hieromtrent geen moeite heeft gedaan, zodat het tekort is geschoten in haar onderzoeksplicht. De e-mails van voornoemd persoon zouden zonder meer als niet bewijskrachtig worden bestempeld omdat de vorige asielaanvragen als bedrieglijk werden beoordeeld. Hij verwijst naar stammentwisten in Zuid-Soedan ten gevolge waarvan hij vervolging vreest.

3.2. Verzoeker benadrukt in het voorliggend verzoekschrift dat onderhavige derde asielaanvraag werd ingediend in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus en argumenteert in hoofdzaak binnen dit kader.

Voor zover verzoeker zijn vrees voor vervolging baseert ten gevolge van stammentwisten omwille van zijn behoren tot de Krech dient te worden opgemerkt dat er afbreuk wordt gedaan aan de ernst van deze vrees doordat hij hiervan geen melding maakte bij DVZ (administratief dossier, stuk 9, nr.36). Verzoeker brengt bovendien tot op heden geen begin van bewijs bij omtrent de beweemde actuele problemen van deze stam met de andere stammen (administratief dossier, stuk 5, p.6; map documenten).

De Commissaris-generaal gaat, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker zijn derde asielaanvraag voor wat betreft de vluchtelingenstatus volledig baseert op de feiten en gebeurtenissen zoals hij naar voor bracht tijdens zijn twee eerdere asielaanvragen die bedrieglijk werden bevonden.

Waar verzoeker betoogt dat het CGVS onderzoek had dienen te verrichten naar Nuraddin Abdulmannan, dient te worden opgemerkt dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling ligt en het niet aan het CGVS is om de lacunes in de bewijsvoering zelf op te vullen.

Aangaande de email van Nuraddin Abdulmannan die stelt dat een terugkeer naar Soedan voor verzoeker ernstig zou zijn (administratief dossier, stuk 12: documenten), dient te worden opgemerkt dat aan dergelijk document slechts bewijswaarde kan worden toegekend indien het ondersteund wordt door coherente, geloofwaardige en plausibele verklaringen. De bestreden beslissing stelt terecht dat het een persoonlijke en gesolliciteerde mening betreft van de opsteller van het bericht die door verzoeker overigens niet persoonlijk gekend is (*"hoorde over hem, op internet over zijn organisatie"*, administratief dossier, stuk 5, p.5). Op basis van het voormelde kon het CGVS op goede grond beslissen dat de bijgebrachte email niet vermag verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. De Raad merkt bovendien op dat het document een gesolliciteerd karakter vertoont daar het werd opgesteld op vraag van verzoekers raadsman en ten behoeve van zijn asielaanvraag (zie map documenten).

De overige in de onderhavige procedure bijgebrachte documenten hebben geen betrekking op verzoekers problemen zodat zij evenmin vermogen zijn geloofwaardigheid te herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat in hoofde van verzoeker is voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 48/4, §2 a of b van de voormelde wet van 15 december 1980 en van de materiële motiveringsplicht, minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Hij betoogt dat het niet is omdat zijn vluchtmotieven als bedrieglijk worden beschouwd dat er geen subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Verzoeker stelt dat zijn afkomst uit Raga, Zuid-Soedan, niet in vraag wordt gesteld en verwijst naar rechtspraak van de Raad van State, de parlementaire voorbereiding en de preambule van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van Europa van 29 april 2004. Hij stelt dat men kan oordelen dat er op heden in Zuid-Soedan geen gewapend conflict aan de gang is, doch dat dit niet wegneemt dat terugkeren naar Soedan voor hem niet zonder een reëel risico voor ernstige schade zou zijn in de zin van artikel 48/4, §2 a of b van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker beweert documenten te hebben neergelegd waaruit duidelijk zou blijken dat de situatie sedert de Cedoca-documenten waarop verweerder zich baseert gewijzigd is en hij wel degelijk een risico loopt op ernstige schade. Hij verwijst naar zijn voorgelegde documenten, daterend van januari 2007, en naar zijn overige documenten.

4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 48/4, §2, a en b van de voormelde wet van 15 december 1980, dient te worden opgemerkt dat verzoeker bij het CGVS uitdrukkelijk verklaarde enkel foltering te vrezen door de veiligheidsdienst, en dit omwille van zijn politieke activiteiten en het tribale conflict. Hij verklaarde de dood en de doodstraf te vrezen omwille van de etnische zuivering en zijn politieke activiteiten (administratief dossier, stuk 5, p.8-9). In het verzoekschrift meldt hij tevens vervolging te vrezen omwille van de stammentwisten in Zuid-Soedan.

In acht genomen dat de bestreden motivering niet dienstig werd weerlegd aangaande zijn vluchtelingenrelaas - in het kader van zijn derde asielaanvraag die, zoals omschreven in het verzoekschrift, in hoofdzaak werd ingediend omwille van het invoeren van de subsidiaire beschermingsstatus - kan, gelet op de bedrieglijkheid van verzoekers verklaringen (zoals ondermeer vastgesteld naar aanleiding van zijn eerste en tweede asielaanvraag waar het CGVS terdege rekening mee kon houden), meer in het bijzonder omtrent zijn politieke activiteiten en het feit dat hij geen begin van bewijs bijbrengt omtrent de beweerde stammenproblemen en deze problemen bij DVZ niet vermeldde (zie sub 3.2), de subsidiaire beschermingsstatus aan hem niet worden toegekend op grond van artikel 48/4, §2 a of b.

Voor zover verzoeker zich beroept op de algemene situatie in zijn land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat uit de informatie in het administratief dossier (stuk 13: landeninformatie) geenszins kan worden afgeleid dat de situatie in Zuid-Soedan beantwoordt aan de criteria zoals bepaald bij artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980. Bovendien gaf verzoeker aan dat hij afkomstig is van Raga, dat is gelegen in 'Western Bahr Al-Ghazal'. Uit de door hem zelf bijgebrachte informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in deze staat relatief stabiel is en er geen incidenten werden gemeld (administratief dossier, stuk 9).

Verzoeker brengt, in tegenstelling tot wat hij beweert, geen documenten bij die de landeninformatie of de door hem bijgebrachte informatie kunnen ontkrachten. Uit de email van 27 juni 2008, noch uit de bijgebrachte artikelen van juni 2008 kan worden afgeleid dat er in verzoekers regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige schade omwille van een situatie zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c. Dit klemmt des te meer daar deze artikelen voornamelijk handelen over incidenten te Abyei, terwijl verzoeker verklaarde dat Abyei ver verwijderd ligt van Raga (administratief dossier, stuk 5, p.5).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden onzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 10 februari 2009 door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,

rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.